

VÖRÖS GÉZA (1897-1957)

Szentendrei főtér | Main Square of Szentendre

Olaj, vászon | Oil on canvas, 60,5 x 80,5 cm

Jelezve jobbra lent | Signed bottom right: Vörös Géza

Kezdő ár | Starting price: 7 500 000 Ft / 20 833 EUR

Becsérték: 15 000 000 – 20 000 000 Ft

Estimate: 41 667 – 55 556 EUR

1. Maurice Utrillo: *A Cottin-sétány, 1910 körül*
Tate Modern, London

2. *Szentendrei főtér, 1930-as évek első fele*

Vörös Géza rendkívüli népszerűségnek örvendett az 1920-as, 1930-as években, amit mi sem bizonyít jobban, minthogy rendszeresen kiállított a KUT, az UME, a Munkácsy-céh vagy a Szinyei Társaság által rendezett kiállításokon, az újságok pedig ezeken túl szívesen foglalkoztak bohém budapesti életének dokumentálásával. Vörös megjárta a szolnoki és nagybányai művésztelepeket is, de a legnagyobb hatással Párizs volt rá, ahol először 1927-ben járt, majd többször visszatért az ezt követő évtized folyamán. Megfordult Kees van Dongen, Fújita, Matisse műtermében, és láthatta egyik nagy példaképének, Maurice Utrillonak kiállítását, aki Párizs utcáinak egyik leghitelesebb és legismer-

tebb festője volt. Így nem csoda, hogy Vörös korai munkáin egyszerre ismerhető fel a fauves-os színvilág, az École de Paris tudatosan alkalmazott könnyed és érzéki stílusa és dekorativitása, valamint a rajzosság.¹

1929-től Vörös Géza nyaranta lejárt Szentendrére, és rögvest bekerült azon hat művész közé, akiknek műveiből Lázár Béla csoportos kiállítást rendezett az Ernst Múzeumban. Párizsban kiérlelt stílusát – amely elsősorban a városi élet eseményeit örökítette meg – a Duna menti, a művészek körében egyre inkább népszerű Szentendre kisvárosi környezetébe is könnyedén átültette. Rajta kívül még Ilosvai Vargai István, Czimra Gyula vagy Barta István korabeli

képein figyelhető meg az a fajta dekorativitás, amelyben a homogén, tiszta, intenzív színfelületek, a sík és a vonal kapják a főszerepet.

A *Szentendrei főtér* a harmincas évek első felében készülhetett. A kép jellegzetessége – a nagybányai tájképfestészet és az Utrillo-féle városképfestészet ötvözésén túl – a szokatlan, nyugtalan komponálás, amely megtöri a biztos vonalvezetésű ábrázolás szabályos rendjét. A sárgák, mélykékek és -zöldek, valamint a magyar neósoktól ellesett rózsaszín homogén mezők egymásmellé rakásával, a síkszerűség érzetetésével egyensúlyozó, statikai hatásokat ér el. Vörös Géza képe a dekoratív fauvizmus egyik jellegzetes képviselője.

FÖLDES LÉNA

¹ Muladi Brigitta: *Egy „fészeklakó” festő megmentett világa*. In: *Merítés a KUT-ból VIII. Vörös Géza festőművész emlékkiállítás*. Haas Galéria, Budapest, 2004., 1-4.